

BYE BYE YOUTUBE | DOOR MATHIAS BRÖCKERS

Posted on 3. November 2020

Een commentaar van Mathias Bröckers.

Grote respijt onder de vrienden van het systeemconformistische discours, totale desinfectie en alle "Getuigen Corona", veel champagnekurken bij de persinstituten van de corporate media, de NATO-persbureaus en consensusfabrieken en echte feeststemming onder hun compatibele aanhangers in de "social media": de alternatieve angel in het vlees van het Duitse medialandschap is verdwenen, de meest succesvolle crowd-financiële mediaportal in de Duitstalige wereld staat niet meer op YouTube, KenFM heeft alle video's onzichtbaar gemaakt. Hoewel de 2500 interviews, reportages, reportages en commentaren die KenFM al 8 jaar lang produceert nog steeds beschikbaar zijn op KenFM.de en andere kanalen, is er voor de meer dan 500.000 abonnees op YouTube op dit moment slechts één verklaring van Ken Jebsen waarom hij de youtube censuur net zo beu is als de Cancel-cultuur, waardoor het steeds moeilijker wordt om studio's of zalen te huren. En waarom hij en zijn team Berlijn verlaten en in ballingschap gaan, naar het land, waar een studio en een "campus" worden gebouwd en waar weer analoge communicatie kan plaatsvinden.

De huidige aanleiding voor deze stap was de tweede "staking" op YouTube - het verwijderen van een KenFM-interview met advocaat Markus Haintz, die op 25 oktober tijdens de demo in Querdenken werd gearresteerd - in combinatie met een verbod van een week om nog meer video's te uploaden. En ook de dreiging dat het kanaal in principe voor de derde keer wordt geblokkeerd. Dit is de gebruikelijke procedure voor het voorkomen van inbreuken op het auteursrecht, pornografische inhoud en andere overtredingen van de wet op YouTube - met het verschil, natuurlijk, dat dit volledig foutloos materiaal is in termen van de perswetgeving, die niet valt onder een dubieuze "Hate Speech" of "Fake News" regelgeving, maar werd geblokkeerd uitsluitend op basis van de inhoudelijke verklaringen. Spreken van censuur is zeker gerechtvaardigd, ook al is het geen overheidsmaatregel, maar Alphabet/Google/Youtube kan als particulier bedrijf zelf bepalen wat er op haar platformen gebeurt en wat niet. In Duitsland daarentegen vindt er natuurlijk nog steeds geen censuur plaats dankzij de uitbesteding van openbare informatie aan internationale mediamonopolies.

Ik was indirect niet geheel onschuldig aan de lastercampagne tegen Ken Jebsen - gelanceerd door de beruchte informant Henryk Broder - die leidde tot zijn vertrek uit de publieke omroep rbb. In de zomer van 2011 verscheen mijn boek over het tienjarig bestaan van 9/11 en Ken Jebsen wilde er een interview over doen voor zijn show "KenFM". Ik kende hem net zo min als ik dit formaat kende, dat een cultstatus had in de regio Berlijn, en ik was verbaasd dat hij met een hele catalogus met vragen kwam, omdat radiopresentatoren vaak niet eens de blurb zagen. Maar hij had niet alleen het hele boek gelezen, maar ook echte en belangrijke vragen gesteld. Ik ging er toen van uit dat van de 90 minuten van ons gesprek slechts drie of vijf minuten over de ether zouden worden uitgezonden, zoals vaak gebeurt in dergelijke programma's - en dan viel ik van mijn kruk als elk woord ongesneden werd uitgezonden en slechts in drie uur werd onderbroken door muziek. Wow! Was op mijn oude "thuisstation", waar ik als auteur in 2001 de handdoek in de ring had gegooid omdat mijn commentaar op de koffer van Mohamed Ata en de belachelijke olifantensporen van 9/11 niet mogelijk was, brak de nieuwe journalistieke vrijheid uit? Helaas niet, want Ken Jebsen lag vanaf dat moment onder vuur - niemand breekt straffeloos het 9/11 taboe. Toen KenFM, na zijn vertrek, zeer snel slaagde op het net en in de loop van de Oekraïense crisis luidkeels de kant van de vredesbeweging koos, bleven de beschuldigingen ("antisemitisch, neurechts", "rechtsoffensief") in een stroomversnelling raken, hoewel er in het programma van de zender geen voorbeelden hiervan te vinden waren. Om deze tegenstrijdigheid tot op de bodem uit te zoeken had ik een lang gesprek met hem, dat in 2016 als boek werd gepubliceerd: "The Case of Ken Jebsen or How Journalism on the Net Can Regain its Independence".

Sindsdien heeft KenFM niet alleen overtuigend aangetoond dat journalistieke onafhankelijkheid van GEZ-functionarissen en bedrijfsleiders haalbaar is via crowdfunding - de discussies en rondetafeldiscussies waren ook inhoudelijk en technisch van dezelfde kwaliteit als de publieke kanalen. Toegegeven, ze konden daar niet heen, omdat KenFM de vrijheid van de pers nam, niet door de staat gesteund werd, niet bootlikken, zich niet aan de consensus hield, en de hoofdredacteur de vrijheid nam om zijn anti-militaristische, anti-imperialistische en anti-neoliberalistische hart op zijn tong te dragen. Omdat de man een ongeëvenaard snelle prater is, was het onvermijdelijk dat hij velen zou beledigen, vooral omdat hij de

(reeds fictieve) lijn tussen journalistiek en activisme niet accepteert. Maar het huidige geval maakt heel duidelijk dat echte journalistieke onafhankelijkheid in de toekomst ook betekent dat men zich bevrijdt van de poortwachters van "sociale media" - van bedrijven als Google, Facebook, Twitter & Co. En omdat zelfs een schijnbaar veilige server ergens ter wereld geen garantie is voor een redactiekantoor dat zijn nieuws wordt verspreid, ziet digitale pionier Ken Jebsen nu een stap terug in de discussie: naar de analoog, naar een campus waar mensen in alle rust kunnen praten en uitzenden. Ik kan dat begrijpen, want ik ken nauwelijks een andere journalist die zo zwaar belasterd is dan hij - en niemand die er met zo'n aplomb mee omgaat.

Ondertussen is een andere collega het slachtoffer geworden van de verborgen censuur die voormalig ambassadeur Craig Murray, die waarnemer en registreerder was bij de hoorzittingen van Assange, nu weer heeft bekritiseerd voor het onderdrukken van de e-mails van Hunter Biden. Pulitzerprijswinnaar Glenn Greenwald - ooit de man bij uitstek als onafhankelijk journalist voor Edward Snowden - kon geen artikel publiceren over Hunter en Joe Biden's verdenkingen van corruptie op "The Intercept", een portaal dat hij zelf heeft opgericht (en dat wordt gefinancierd door eBay-oprichter Omidyar) en heeft ontslag genomen. En wat Craig Murray zegt belooft niet veel goeds voor de toekomst: "Tien jaar geleden zou ik het niet als een gevaar hebben beschouwd dat het internet een methode van politieke controle zou worden in plaats van politieke vrijheid. Nu ben ik bang dat het te laat is om het gevaar af te wenden."

Onlangs vroeg mijn broer, die in de jaren '90 bij een groot reclamebureau werkte, zich af wat de term "zijwaartse denker" was, die inmiddels een scheldwoord is geworden: "Toen waren we altijd al op zoek naar zijwaartse denkers! - "We waren altijd op zoek naar laterale denkers." Het feit dat een journalistiek interview met de advocaat van een laterale denkdemonstratie al een geval van censuur is, toont duidelijk aan hoe ver de totalitaire conformiteitsmaniak zich inmiddels heeft ontwikkeld. En dankzij Corona als brandversneller voor een "Great Reset" (hier Duits), zoals bedacht door Klaus Schwab en de Davos-elite, vindt zo'n landruil in de mediabusiness grotendeels zonder tegenspraak plaats, en zelfs voor liberalen en linksen, die anders graag over "diversen" praten en "diversiteit" en "vrijheid" loven, houdt de pret op bij het laterale denken. Waarom zijwaarts gerichte denkers als Ken Jebsen zich niet hoeven af te vragen - om

voorbij de horizon van mama en Dr.Drosten te kijken is nu net zo verboden als na 9/11 twijfels over het grottensprookje van Osama en de 19 tapijtmessen. En wie in de VS niet kan beslissen tussen Donald Poetin-Hitler en de halfbedorven maar slechts redder Sleepy Joe - en verslag wil doen van de terechte verdenking van corruptie tegen deze laatste, zoals journalist Greenwald - heeft gewoonweg pech gehad. Natuurlijk is er nog steeds geen sprake van censuur, maar wees voorzichtig: wie tijdens de demonstraties een grondwet handhaaft, maakt zichzelf achterdochtig en kan worden gearresteerd - als een zijdelingse denker.

Mathias Bröckers heeft onlangs "Don't Kill The Messenger - Freedom for Julian Assange" gepubliceerd met Westendverlag. Hij blogt op broeckers.com

+++

Met dank aan de auteur voor het recht om het artikel te publiceren.

+++

Foto bron: AngieYeoh / shutterstock

+++

KenFM streeft naar een breed spectrum aan meningen. Opiniëartikelen en gastbijdragen hoeven niet de mening van de redactie te weerspiegelen.

+++

Vind je ons programma leuk? Informatie over verdere ondersteuningsmogelijkheden vindt u hier:

<https://kenfm.de/support/kenfm-unterstuetzen/>

+++

Nu kunt u ons ook ondersteunen met Bitcoins.

BitCoin-adres: 18FpEnH1Dh83GXXGpRNqSoW5TL1z1PZgZK